

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu E.K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski

UZASADNIENIE

Pismem nadanym 3 czerwca 2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 5 czerwca 2025 r. E.K. (dalej: „skarżąca”) wniosła protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych 1 czerwca 2025 r.

Skarżąca wskazała, że Grzegorz Braun, były kandydat na urząd Prezydenta RP, który w pierwszej turze wyborów zdobył 6,34% głosów (1 242 917 głosów), publicznie ujawnił, że otrzymał propozycję ułaskawienia

od „zaplecza” Karola Nawrockiego w zamian za udzielenie mu poparcia w drugiej turze wyborów, co w ocenie skarżącej może stanowić naruszenie Kodeksu karnego. W uzasadnieniu protestu wyborczego wskazano również, że oficjalne poparcie Grzegorza Brauna dla Karola Nawrockiego mogło przechylić szalę zwycięstwa na korzyść Karola Nawrockiego.

Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o pozostawienie protestu bez dalszego biegu z uwagi na niesformułowanie w nich zarzutów, które nawiązywałyby do określonych w art. 82 § 1 w związku z art. 321 § 3 k.wyb. podstaw jego wniesienia.

Również Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu, wskazując m.in., że nie spełnia on warunków określonych w przepisach art. 321 § 1 w zw. z art. 82 § k.wyb., a to nie odpowiada ustawowemu pojęciu zarzutów protestu wyborczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.wyb. protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Ze wskazanego uregulowania wynika, że protest może być

skutecznie wniesiony wyłącznie w określonym terminie. Stosownie do treści art. 323 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu. Jednocześnie, w myśl art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy powinien pozostawić bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków formalnych, a niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

Stosownie do brzmienia art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Termin do wnoszenia protestów przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP rozpoczyna swój bieg od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, a zatem został on wniesiony w terminie.

Protest wyborczy dotyczy zdarzenia z okresu kampanii wyborczej i dlatego nie może stanowić zarzutu protestu wyborczego. Zdarzenia zaistniałe w okresie kampanii wyborczej nie mogą zakłócać, utrudniać bądź uniemożliwiać udziału w głosowaniu lub powodować nieprawidłowości w ustalaniu jego wyniku, skoro głosowanie odbywa się po zakończeniu kampanii wyborczej.

Niezależnie od powyższego, w proteście nie wskazano żadnych dowodów na to, że opisane przez skarżącą zdarzenie miało faktycznie miejsce. Doniesienia medialne na które powołuje się wnosząca protest mają zaledwie charakter niepotwierdzonych pogłosek, które nie dają podstaw do zajmowania w tej mierze stanowiska przez Sąd Najwyższy.

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski

[K.O.]

[a.ł.]

